

ΟΧΩΡΙΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

(ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΩΣ.)

Τιμή τῶν καταχωρήσεων δι' ἕκαστον στίχον λεπτά 30.

ΕΛΛΑΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 13 Μαΐου 1850.

Η ΑΤΙΜΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΕΙΟΥ.

Πράξις βιαία καὶ παράνομος, πράξις ἀντιχριστιανική καὶ ἐπίβουλος, πράξις βάρβαρος καὶ ἀτιμωτική ἐπέπεσε μετ' ἡμετέρας εἰς ταύτας τὰς ἡμέρας κατὰ τοῦ γενναιοφρονος καὶ ἀνυχοῦς λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας. « Ἡ καταχθόνιος καὶ ἀνθελληνική ἀγγλοϊόνιος συμμορία, μεταχειριζομένη ὡς ὄργανον τὸν ληστρικῶς ἀρπάξαντα τὴν ἱεραρχικὴν ῥάβδον Σ. Κοντομοίχαλον, πασχίζει νὰ κατασφάξῃ καὶ ἀτιμάσῃ τὸν ὀρθόδοξον κληρὸν τῆς Κεφαλληνίας. Τῶντι ὁ ἱεράρχης Κοντομοίχαλος ῥίπτει ἀσπλάχνως εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διὸς τοὺς ἀξιοσεβάστους ἱερεῖς Μ. Βάρλαν καὶ ἱεροδιάκονον Κατσαίτην, διατάττει δὲ τὴν ἐκτελεστικὴν ἀστυνομίαν νὰ θέσῃ ἀνόσιον χεῖρα ἐπὶ τῶν ἱερῶν φορεμάτων τοῦ βρασοφοροῦτος Μ. Κουρβισιάνου, καὶ νὰ ἀπεκδύσῃ αὐτὸν τῆς ἱερᾶς στολῆς, τὴν ὁποίαν ὡς τέκνον βεβαπτισμένον εἰς τὰ θεῖα νάματα τοῦ χριστιανισμοῦ πώποτε δὲν ἐμόλυνε.

Φεῦ τῆς ἀνοσιουργίας! Ποῖον τὸ ἔγκλημα τῶν τοιούτων θυμάτων; Ποία ἡ αἰσχρὰ καὶ ἀντιχριστιανικὴ πράξις αὐτῶν, ἥτις ἐστενοχώρησε τὸν ξένον ἱεράρχην νὰ ρίψῃ ὡς τυφλὸν ὄργανον τὰ φαρμακερὰ βέλη του κατὰ τοιούτων πολιτῶν;

Φρίττει ὡς καὶ ἄγριος βεδουίνος νὰ ἀκούσῃ τὰς μωρολόγους αἰτίας! Ἐπειδὴ, λέγει ἡ βλάσφημος καὶ ἀνθελληνικὴ γλῶσσα τοῦ ξένου ὁργάνου τῶν τυράννων τῆς πίστεως καὶ πατρίδος, οἱ τοιοῦτοι ταραττοῦσι τὴν εὐταξίαν τῆς νήσου καὶ τείνουσι διὰ τῆς σκανδαλώδους αὐτῶν διαγωγῆς νὰ φέρωσι τὸν ὀλεθρὸν τῆς πατρίδος, διὰ τοῦτο πετὰ τὸν ἱερεῖα καὶ διάκονον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διὸς, καὶ διατάττει τὴν ἀ-

στυνομίαν νὰ θέσῃ ἀσεβῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ βρασοφοροῦτος Μ. Κουρβισιάνου, πέθεν ὁ φίλος τῆς τάξεως ἱεράρχης ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ τοιοῦτοι ταραττοῦσι τὴν κοινὴν εὐταξίαν δὲν εὐαρεστεῖται νὰ εἰπῇ· εἰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁπαίας ὁ λαὸς μετ' ἡμᾶς τὴν μεγίστην εὐταξίαν ἐξασκεῖ τὰ φυσικὰ δικαιώματά του καὶ ἀπολαμβάνει ἡσυχῶς τοὺς καρποὺς τῶν ιδρώτων τοῦ ἀναλογιζόμενος τὸ βάρος τῶν σιδηρῶν ἀλύσεων τοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶς ἡ ὀγκωδεδσάτη κεφαλὴ τοῦ ἀνεκάλυψε διατάραξιν τῆς κοινῆς εὐταξίας, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἦτον νόμιμος ἀρχιερεὺς τῆς ἱερᾶς ποιμένης τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ, ἤθελεν ὑποθέσει τις ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐφώτισεν αὐτόν, ἀλλὰ μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιθέσῃ τις τοσαύτην βλασφημίαν εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα ὑπαινίττεται τάχα ὁ ἱεράρχης τὴν πατριωτικὴν καὶ χριστιανικὴν ἐνέργειαν αὐτῶν εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ δὲν εἶδομεν νὰ διαταραχθῇ ποσῶς ἡ κοινὴ εὐταξία, εἶδομεν μάλιστα ὁ λαὸς μετ' ἡμᾶς τὴν μεγίστην εὐταξίαν, ὁμόνοιαν καὶ φρόνησιν νὰ παρέρχεται πάντοτε μετ' ἀγανάκτησιν ψυχῆς ἀπὸ τὰς κάλπας τῶν εὐθελῶν ὁργάνων τῆς ξενοκρατίας, οἵτινες τείνουσι νὰ ἀρπάξωσι τὴν ἐμπιστοσύνην του, διὰ νὰ γίνωσιν ἀντιπρόσωποι ἢ ἐπιχώριοι σύμβουλοι, καὶ νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐντολήν του εἰς ἄνδρας ἐθνικοῦ καὶ ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος· ἡ στοχάζεται ὁ δραστήριος οὗτος ἐκτελεστής τῶν ὀρέξεων τῆς παρανόμου προστασίας διατάραξιν τῆς κοινῆς εὐταξίας τοὺς χριστιανικωτάτους λόγους αὐτῆς, οἵτινες παρώτρυνον ταὺς πολίτας « νὰ μὴ ρίπτωσι τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, μηδὲ τοὺς μαργαρίτας νὰ θέτωσιν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων καὶ κοινὴν εὐταξίαν τὴν αἰώνιον ὑπαδούλειαν τῆς πατρίδος ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τῆς ἀγγλοδεδσποτείας; ἐὰν ἐχῇ οὗτος ὁ λαὸς καὶ ὁ ὀρθόδοξος κληρὸς του ἔχων προὐφθαλμῶν τὴν ἐνδοξὴν ἱστορίαν τῶν πατέρων του· θέλει συντείνει πάντοτε εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος καὶ καλλογήν τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΒΕΛΟΝΗΚΗΜΟΥΣΟΛΕΟΡΟΥ
ΣΥΝΑΔΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ 24.11.44.0012

θησκείας του, αὐτὸς δὲ ὡς χαίρεται ἐπὶ τὰ λαμπρὰ παλάτια τῶν ξένων προστατῶν του· ἀλλὰ καὶ ἡ υποθέσις τις διὰ μίαν στιγμήν τὴν ἀλλοθίαν τῶν μωρολογιῶν τούτων, ὑπάγεται, ἄρα γε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἡ ἐπιτήρησις τῆς κοινῆς εὐταξίας; Πῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ παράδοξος οὗτος ἱεράρχης, Ποιμὴν τοῦ ὁρθόδοξου κλήρου; ἡ ἀρχηγὸς τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας καὶ ἐκτελεστῆς τῶν αὐθαιρεσιῶν, τῶν καταχρήσεων, τῶν ἐξορίων καὶ ἀτιμώσεων τοῦ ἱερατείου.

Ὁ Θεέ! πῶς ἡ τυραννία κατήντησε τυφλὸν ὄργανον τῶν ὁρέξεων τῆς καὶ αὐτὸν τὸν ποιμενάρχην! Δὲν εἶναι ὅχι ἡ διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας δὲν εἶναι ἡ σκανδαλώδης διαγωγή τῶν ἀξιόσεβάστων τούτων κληρικῶν, οἵτινες ἐστενοχώρησαν τὸν ξενίζοντα ἱεράρχην νὰ πράξῃ τοιαύτας ἀποτροπαίους, βαναύσους καὶ ἀντιχριστιανικὰς πράξεις, ἀλλὰ ἡ λύσσα τῶν δυναστῶν μας, οἵτινες μὴ δυνάμενοι ἀμέσως νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς λαοῦ, ὅστις μέ ἀπαράδειγματιστον καρτερίαν κατέστρεψεν ὡς ἱστὸν ἀράχνης, τὰ ἀλλόκοτα σχέδια αὐτῶν, μεταχειρίσθησαν ὡς ὄργανον τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ καταδιώξωσιν ἱερεῖς, νὰ ἐπιφέρωσιν νέαν ἀτιμίαν εἰς τὸν ὁρθόδοξον κλῆρον καὶ νὰ καταντήσωσι τὸν λαὸν εἰς τὰ ἐσχάτα ὅρια τῆς ἀγανακτήσεως διὰ νὰ λάβωσιν ἀφορμὴν νὰ στήσωσιν ἐκ νέου τὴν ἀγχόνην, νὰ κατασκευάσωσι νέας μάλιστα, νὰ βεβηλώσωσιν ἐκ νέου τοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ πατρώους τάφους, νὰ ἀτιμήσωσι τὸ ἱερατεῖον καὶ νὰ ἐπιτύχωσι μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐλευθέρας Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐνῷ ὁ λαὸς διάκειται ὑπὸ τὸν πέλεκυν τῆς τρομοκρατίας, πιστὰ ὄργανά των εἰς τὴν ἀντιπροσωπεΐαν.

Αὕτη εἶναι ἡ οὐσιώδης αἰτία τῶν τοιούτων καταδιώξεων καὶ ἀτιμώσεων τοῦ ἱεράρχου Κοντομοιχάλου, τοῦ ὁποίου ὁ λαὸς ἐνθυμούμενος τὸ ὄνομα ἀναλογίζεται τοιαύτας ἀποτροπαίους σκηνὰς αἵτινες δι' αὐτοῦ ἐπράχθησαν. Ναι ὦ καλὲ ἱεράρχα! σὺ αὐθαρέτως καὶ ἐναντίον τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας κανόνων, κατέχεις τὴν ἀρχιερατικὴν ἐδραν, τὴν ὁποίαν ὁ ὁρθόδοξος κλῆρος ἐνεπιστεύθη εἰς ἄλλον ἀνεπίληπτον, νηφάλιον, διδασκτικὸν καὶ σώφρονα ἱερέα, σὺ πάντοτε θεωρεῖσαι πιστὸν ὄργανον τῆς παρανόμου καὶ ἀνθελληνικῆς κυβερνήσεως, σὺ ἐπράξας τὴν τρομερὰν ἐκείνην ἀτιμίαν εἰς τὸν ἀναγνώστην Γσιγγέλον, τοῦ ὁποίου τὸ θυμὸν βοᾷ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐξέδιδες ἀφορισμοὺς ἐναντίον τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἤθελε δώσωσι ὀλίγον ξηρὸν ἄρτον καὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἄθλια θύματα τὰ ὁποῖα κατεδίωκεν ἡ ἀγγλικὴ ἀγχόνη, σὺ διέταξας τὸν ξένον νὰ θέσῃ ἀνόσιον χεῖρα εἰς τὸν ἱερέα τοῦ Ὑψίστου, καὶ ὑπῆρέτην τῶν ἀχράντων μυστηρίων Γρηγόριον Νοδάρων, νὰ ἀπεκδύσῃ αὐτὸν τῆς ἱερατικῆς στολῆς καὶ νὰ τὸν ἀναβιβάσῃ μετὰ τὰ φορέματα τῆς ἀτιμίας εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγχόνης, σὺ διέταξας νὰ περιφρονῇται εἰς τὰς ἀγυῖας τῆς πόλεως με-

τὸν πλέον βάρβαρον καὶ ἀτιμωτικὸν τρόπον τὸν τράγιον τῆς ἀγγλικῆς λύσσης ἀναγνώστης Ζαμπάνης, σὺ ὑπέγραψας εἰς τὰς εὐχαριστηρίους ἀναφορὰς τῶν ἀπανθρώπων ἀρχηγῶν τῆς στρατοκρατίας, σὺ τέλος σήμερον ἐξακολουθοῦν τὴν αὐτὴν δούλην καὶ χαμερπὴ πορείαν ἐρρίψας νέα θύματα εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διὸς καὶ διεύθυνας τὴν ξένην χεῖρα, ἐναντίον τῆς ἱερᾶς στολῆς τοῦ ἱερατείου. Αἰσχρὸς αἰώνιον ἐπιφέρουσιν αἱ τοιαῦται βανδαλικά πράξεις! ὄνειδος αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν ῥίπτουσιν εἰς τοὺς αὐτουργοὺς αὐτῶν! Ἀρὰς αἰώνιας καὶ ἀναθέματα θέλει σύρῃσι μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς! Σὺ δὲ ὦ λαέ! ἐνῷ βλέπεις ἐμπροσθέν σου τὴν βεβήλωσιν τῶν ναῶν σου καὶ τὴν ἀτιμίαν τοῦ ἱερατείου σου μὴ τρομάξῃς! ὑπόφερε γενναίως τὰς πληγὰς σου, ὁ ξένος μεταχειρίζεται τὰ τοιαῦτα μέσα διὰ νὰ σὲ φέρῃ εἰς ἐσχάτην ἀπελπισίαν, ἀλλὰ σὺ ὑπέφερε ἀνδρείως καὶ εὐτάκτως τὰς ἀνοσιουργίας τοῦ ὁ ξένος μεταχειρίζεται τὴν διχόνοιαν, τὴν ἀπάτην, τὴν διαφθοράν, τὴν ἀταξίαν, τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν πενίαν διὰ νὰ σὲ ἐξοντώσῃ· ἀλλὰ σὺ, ὡς πρωτότοκος λαὸς τῆς ἐλευθερίας, ὡς γνήσιον τέκνον τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἀπόγονος ἐνδόξων προγόνων θεῶν ἐναντίον τῶν διαβολικῶν τούτων ὄπλων τὴν ὁμολοίαν, τὴν εὐταξίαν, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἀφοσίωσιν σου εἰς τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ δόγματα τῆς ὁρθόδοξου ἐκκλησίας σου· οὕτω δὲ πράττων θέλεις καταστρέφει πάντοτε τὰς παγίδας τοῦ ξένου καὶ θέλεις φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων σου.

Η ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη σήμερον εἰς τὴν Ἐπιάνησον νὰ ᾔναι τίς κακοῦργος διὰ νὰ τιμωρηθῇ· δὲν εἶναι χρεῖα νὰ ᾔναι αἰσχρόβιος διὰ νὰ ἀτιμώσῃται, μᾶλλον ἀπαιτεῖται νὰ ᾔναι ἐπιδολεῖς εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ νὰ ἐξορίσῃται. Ὅπως ὑποφέρει ὅλα ταῦτα, ὅπως κατατρεχθῇ μετὰ τὸν σκληρότερον τρόπον καὶ ἐξουδισθῇ μετὰ τὸν ἀνασχυντότερον, ἀρκεῖ μόνον ν' ἀγαπᾷ τὴν Πατρίδα του. Τὰ εὐγενέστερα καὶ τὰ ὑψηλότερα αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἡ Ὀρησκεία μας ἐδίδασκε καὶ καθιέρωσεν μεταφέρουσιν αὐτὰ ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, αὐτὰ σήμερον ἐπισύρουν εἰς τοὺς ἔχοντας αὐτὰ, τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀποτροπὴν ἐκείνων, οἵτινες καυχῶνται ὡς ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Προχθὲς εἶδεν ἐκστατικῶς ἡ πόλις ὀλόκληρος ἕνα Ἀρχιερέα τοῦ Ὑψίστου, ἕνα σεβάσιμον Γέροντα, Τοποτηρητὴν τοῦ Χριστοῦ, νὰ πράττῃ μετὰ τὴν ἐσχάτην ἡλιθιότητα τὴν μεγαλητέραν ὕβριν καὶ κατὰ τῆς θρησκείας ἐκείνης τῆς ὁποίας χωρὶς νὰ ἀθετήσῃ τὴν διδασκαλίαν δὲν ἠδυνήθη νὰ γίνῃ ἀρχηγός, καὶ κατ' αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου τούτου δικαιοῦματός μας. Ὁ Κ. Κουρβισιάνος καθὰ προαναγγείλαμεν εἰς τὸ προλαβόν φύλλον μας, ἤμαρτεν ἐνώπιον τοῦ Πανιερωτάτου μας, διότι ἦτον ἴσως πάρα πολὺ ἐνέρετος, καὶ τὸ τοιοῦτον ἡ εὐαισθησία του δὲν τὸ ὑπέφερε. Ἡ ἁγία καὶ ἁμωμος ψυχὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τούτου, δὲν ἐδύνάτο νὰ ἀνέχεται, περισσότερον νὰ καταπατῇται ἡ θρησκεία ἀπὸ ἑναν, ὅστις Ἀναγνώστης ὢν, ἐπρόφερε κάποτε μετὰ συντριβὴν καρδίας τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος του. Ἰσως τὸ ἅγιον βήμα τοῦ Ὑψίστου τὸ ὁποῖον δὲν ἐμίανθη πώποτε, μῆτε μιάνεται ἀπὸ κανέναν ἱερόσυλον,

ἀρχιερέα, ἐμίανετο διὰ τῆς εἰσόδου ἐνὸς φιλελεύθερου Ἀναγνώστου, καὶ ἡ κατήχησις αὕτη ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ προβῇ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ εἰς τὰς πράξεις ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας ἡμεῖς εἵπομεν, ὅτι ἂν τοιαύτη εἴναι ἡ θρησκεία ὅποιαν τὴν παριστάνουσιν οἱ ὑπῆρέται τῆς, ἂν αὕτη μὲς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν πατρίδα χρεὶά μας, καθὼς οὗτοι συμπερινοῦσιν, παραιτούμεθα ἀπὸ τοιαύτην θρησκείαν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὑποέρομεν τὰ πάντα, ἀλλὰ καταφρονούντες ἐλευθολογοῦμεν καὶ τοὺς ὑποκινητὰς παρομοίως σκηνῶν, καὶ τὰ δυστυχεῖς ταῦτα ὄργανά των. Θαυμάζομεν ὅμως τὴν κακίαν των. Μὴ δὲ ἀμενοὶ νὰ ἐπιτελῶσιν ἄλλως πῶς κατὰ τῶν ἐλευθερίων μας, καὶ μὴν εὐρύσκοιτες μέσον ὅπως διὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς κορβεῖται τὰ ἀδόξα πθη των, προστρέχουσιν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη καθὼς εἶναι σήμερον διοργανισμένη, δύναται νὰ πράξῃ πᾶν τὸ κακόν, χωρὶς νὰ ἔμποῃ νὰ πράξῃ τὸ παραμικρὸν καλόν· εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ μυθολογούμενη τοῦ κακοῦ θεότης ἀληθῶς δύναμις καταχθόνιος. Εἰς αὐτὴν εὐρίσκουσι δυστυχὴ τινὰ Ἀρχηγόν, ὅστις πολλὰκις προστρέφῃ νὰ βαδίσῃ χριστιανικώτερον ὁδόν, αὐτὸς ὅμως οὐκ ἠδουλήθη συνίεναι. Τοῦ παραγγέλλουσι λοιπὸν νὰ ἐξορίσῃ, καὶ αὐτὸς ἐξορίζει ἄνευ τινὸς δίκης, δύο σεβασμίους ἱερεῖς, ἀφαιρεῖ δὲ καὶ διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως τὸ ἱερατικὸν φόρεμα τὸ ὁποῖον ὡς ἀπλοῦς Ἀναγνώστης ἔφερον ὁ Κ. Κουρβισιάνος. Ἐγγλέμα τῶν πρώτων ἦτο ὡς διαφημίζεται ἡ ἐπέμβασις των εἰς τὰ ἐκλογὰς, τοῦ δὲ δευτέρου, ἴσως διότι ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ χωρικοῦ καὶ ἐξήσκει τὸ φυσικὸν δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς. Τὸ κοινὸν ἅπην γνωρίζει ἀριετὰ τὰ πράγματα· αὐτὸ γνωρίζει καλλίστερα τὴν διαγωγὴν τοῦ προσδληθέντος συναδελφού μας, ὅθεν ἡ ἀποκοιμισία του εἰς τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Ἀρχιερέως, εἶναι λαμπρὰ ἱκανοποίησις δι' αὐτόν. Εὐχόμεθα ὅμως ὥστε ἡ Συνέλευσις νὰ κανονίσῃ καὶ ρυθμίσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ὅπως μὴ προσβάλλωνται τόσοι εὐκόλως ὑπὸ τῶν κοράντων δαιμόνων αἱ ἐλευθερίαι μας, μὴδὲ εἰς τὸ ἐξῆς καταφρονεῖται τόσοι αἰσχροῦς ἡ διαβρυλλομένη ὁρθοδοξία μας.

Προσκληθεῖσα ἡ Διεύθυνσις αὕτη νὰ δώσῃ ἐκτελέσειν εἰς πράξιν τινὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου ταύτης τῆς Νήσου, δι' ἧς ὁ Ἀναγνώστης Μιλιτιάδης Κουρβισιάνος διατάσσεται νὰ ἀπεκδύθῃ τοῦ κληρικοῦ φορέματος, ὃ φέρει, διὸ ὁ ὑποφαινόμενος προστάζει τὸν ρηθέντα Μιλιτιάδην Κουρβισιάνον ὅπως ἀμέσως ἐκτελέσῃ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἀπεκδυόμενος τῶν ἱερῶν φορεμάτων, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἔφερον.

Ἐκ τοῦ Ἰονικοῦ Διευθυντηρίου τῆς ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας.

Κεφαλληνία τῇ 22 Μαΐου 1850.

Γ. ΦΑΙΕΡΣ.

Τ. Διευθυντής.

Ἡ κτηνώδης βία τῆς ἐπαράτου κυβερνήσεως ἡ καταπιέζουσα καὶ λεηλατοῦσα τὸν πολυπαθὲ τῆς ἐπανήσου λαὸν δὲν παύει ποτὲ τὸ νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν τὰ ἀνανδρα καὶ χαμερπὴ μέσα τῆς πρὸς κατεπίσειν τῶν πολιτῶν ἐκ τούτου καὶ εἰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐλευθερία Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων σπεύδει νὰ κατασυντρίψῃ τὰ διαβολικά ὄπλα τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται εἰς τὴν ἀνθετικὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ λαοκτόνου μαυριανθρόν συνταγμα, ἐγείρειται ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ἐκτελεῖ πράξεις τῆς πλέον ἀκλήρας ἀπανθρωπίας καὶ τῆς πλέον ἀνυπόστατου αὐθαιρέσιος· ἐγείρεται ἡ φαρμακερὰ αὕτη ἔχιδα καὶ δὲν εὐαρε-

στεῖται μόνη τῆς νὰ ῥίπτῃ τὸν θανατηφόρον ἰὸν τῆς κατὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν, οἵτινες κίενται ὑπὸ τοὺς φαρμακεροὺς ὀδόντας τῆς, ἀλλὰ ἐκφέρει αὐτὸ εἰς βυθάρων ἀγγεῖον διὰ νὰ φέρῃ δεινότερα ἀποτελέσματα εἰς τὴν δούλην πατρίδα. Ναι! ἡ ἀνθρωποκτόνος αὕτη ἀρχὴ, δὲν θέτει εἰς ἐνέργειαν τὴν ὑψηλὴν ἀστυνομίαν ἀμέσως κατὰ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ὑποκώφως καὶ ἐπιβούλως μεταχειρίζεται τὸν παρανόμως ἐπωνομαζόμενον ἀρχηγὸν τῆς ἐκκλησίας διὰ νὰ καταξέσχῃ τοὺς πολῖτας, οὗτος δὲ ὑπῆρτεν κατὰ πάντα τὴν ἀχόρταστον δίψαν τῆς κάμνει κακὴν χρῆσιν τῶν ἱερῶν συνδικτῶν κανόνων, βασίζεται ἐπὶ πράξεων τῶν προηγουμένων ἀφρονων πωμάτων τὰ ὁποῖα γελοιοῦς ὀνομάζονται βουλαὶ καὶ οὕτω γίνεται ἔρμαιον ξενικῶν ἀπειτήσεων, ὡς ἐσχάτως ἐπράξε καὶ κατ' ἐμοῦ αὐθαρέτως.

Τὸ ἐπέρχας τῆς 10 Μαΐου διατελῶν μετὰ τῶν φίλων μου εἰς τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα, διετάχθη ὑπ' ἐνὸς χωροφύλακος νὰ παρεμβῇ τὴν ἐπιπορευομένην εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀμέσως ἐστοχάσθην ὅτι ἔτι πάλιν ἰσχυρὰς μείνεται, πάλιν ταράττεται ἡ ὁδὸν κατὰ τὴν διαταγὴν παρουσιάζομαι καὶ ἀφ' οὗ μοίραρχος ἀνέγνωσεν εἰς ἐμὲ ἀπόφασιν τοῦ ξένου ἱεράρχου κοντομοιχάλου, ὅπως ἀπεκδύθῃ τὴν ἱερὰν στολὴν, τὴν ὁποίαν χριστιανικῶς ἐτήρουν ἀμίαντον, ὡς ταράττοντος τάχα τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἐγὼ καὶ οἱ ἀξιοσέβαστοι ἱερεῖς Μ. Βάβλας, καὶ ἱεροδιάκονος Καταΐτης οἵτινες, δυνάμει τῆς αἰτῆς ἀποφάσεως ἐρρίφθησαν εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διὸς, λαμβάνω διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας ὅπως ἐκτελέσω ἀμέσως τὴν ἀνόσιον ταύτην ἀπόφασιν. Φέρων δὲ μαζί μου τὴν ἀποτροπαίαν ταύτην διαταγὴν, περιωρίσθη εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα καὶ εἰς τὸ συγκοινωνοῦν μετὰ τοῦ καταστήματος· δωμάτιον ἐνὸς τῶν φίλων μου, ὅπως ἀκολούθως ἐκτελέσω τὴν ἀνίερν ταύτην ἀπόφασιν τῆς κτηνώδους βίας, ἥτις σκοπὸν ἔχει νὰ προσάψῃ ἀτιμίαν καὶ ὄνειδος εἰς τὸν ὁρθόδοξον κλῆρον· ὡς φαίνεται ὅμως δὲν εὐπρεστήθη ἡ μανιώδης ψυχὴ τῶν δουλοφρόνων νὰ μείνῃ εἰς τὴν τήρησιν τῆς διαταγῆς, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν διατελῶν περιορισμένην ἐντὸς τοῦ δημοτικοῦ καταστήματος, συλλαμβάνομαι ὑπὸ δύο χωροφύλακων καὶ σύρμαι ὡς κακοῦργος εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου διατάσσεται νὰ ἀπεκδύθῃ τὴν στολὴν μου ἐντὸς αὐτῆς, ὡς παραβιάσαντος τάχα τὴν διαταγὴν· μετὰ δὲ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀπολυτισμοῦ καὶ ἐνθυμηθεὶς ὅτι καὶ ὁ Ἰησοῦς μας Χριστὸς εἰς τὸ πραιτώριον τοῦ Πιλάτου ἐνεδύθη χλαμίδα κοκκίνην καὶ ἐδόθη εἰς τὴν χεῖρά του διὰ χλεύην σκῆπτρον καλαμῖον, θαρραλῶς ἐζήτησα νὰ ἐκτελεσθῇ ἅπαντα ἡ τρομερὰ σκηνὴ εἰς τὸ παλάτιον ἐκεῖνον, εἰς τὸ ὁποῖον αὐθαρέτως διετάχθησαν σφαγαὶ τόσων ἀθῶων πολιτῶν· ἀπεκδύομαι λοιπὸν ἀταράγως τὴν ἀμίαντον καὶ ἀσπίλον, δύναμαι νὰ εἶπω, στολὴν μου, κείρομαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, ἐνδύομαι ἑτέρα φορέματα καὶ οὕτω ἐξέρχομαι ὡς δεῖγμα κατασχύνης καὶ ἀτιμώσεως τοῦ ἱερατείου ἐνώπιον τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ δακρυρροῦντας ὀφθαλμοὺς καὶ πάλλουςαν καρδίαν ἐθεώρει τὴν νέαν τοῦ ἱερατείου τοῦ ἀτιμίαν· ἀπέκδυομαι, δυνάμει τῆς ἀδίκου πράξεως, τὸ ἱερὸν φόρεμα τὸ ὁποῖον φέρει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὰς ζωρὰς ἀναμνήσεις τῶν ἀπείρων μαρτύρων τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἐλληνικῆς παλιγγενεσίας, ἀπεκδύομαι τὴν χριστιανικὴν στολὴν μου, δυνάμει τοῦ κριτηρίου τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως, τῆς ὁποίας φορῶν ἀγνὴν καὶ ἀμόλυντον ἀνετάρπην μετὰ τῆς θείας διδασκαλίας τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἐλληνικῆς παιδείας· ἀπέναντι τοιαύτης αὐθαιρέσιος, τοιαύτης σκληρᾶς ἀπαν-

ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΕΙΛΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

θρησκείας, τοιαύτης αντιχριστιανικής ατιμώσεως του ιερού κλήρου δὲν μένει ἄλλο τι εἰς ἐμὲ, γενόμενος θύμα τοιαύτης ἱεροσυτικῆς πράξεως, εἰμὴ νὰ διαμαρτυρηθῶ ὡς καὶ διαμαρτύρομαι ἐντόνως καὶ καθ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις ἐνώπιον τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ, ἐνώπιον τῆς μᾶς, ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῆς τοιαύτης αὐθαίρεσias ἧτις ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ παραβιάζει τοὺς ἱεροὺς ὅρους τῶν Συνόδων, διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τῶν πεσόντων μαρτύρων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κατὰ τῶν ἀρχαίων αὐτουργῶν τῶν τοιούτων ἀτιμωτικῶν καὶ στυγερῶν πράξεων, διαμαρτύρομαι τέλος ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος θουοῦ κατὰ τῶν ξένων δυναστῶν μας, οἵτινες μεταχειρίζονται ὡς ὄργανον τὸν παρανόμως κατέχοντα τὴν ἀρχιερατικὴν Ἰδραν κοντομοίχalon, διὰ νὰ κατασφάζωσι καὶ ἀτιμάζωσι τὸν λαόν. Ναι, ὦ φιλότατη πατρίς! ἐγεννήθην Ἕλληνα, ἐβαπτίσθην εἰς τὰ νάματα τοῦ χριστιανισμοῦ, ἔγω πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ἀθανάτους ἀναμνήσεις τῶν ἐνδόξων προγόνων μου, βλέπω τὰς σιδηρὰς αλύσεις τῶν τυράννων, οἵτινες σε δεσμύουσι καὶ ἔνεκα τούτου, ἱερὸν καὶ γλυκύτατον δοῦμα! εἰμαι ἔτοιμος νὰ προσφέρω καὶ τὴν ὑστέραν ρανίδα τοῦ αἵματός μου εἰς τὸν ἱερὸν βωμόν σου καὶ τοι ἀδύνατος, ἀδιαφορῶν διὰ τὸ φόρεμα τὸ ὅποιον ὁ ξένος αὐθαίρετως με ἐνέδυσε, καθότι οὐχὶ τὸ φόρεμα, ἀλλὰ αἱ πράξεις ἐπιφέρουσι τὴν τιμὴν ἢ ἀτιμίαν εἰς τὸν ἄνδρα.

Κεφαλληνία— Ἀργεστόλιον τῇ 13 Μαΐου 1850.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΟΥΡΒΗΣΙΑΝΟΣ.

Συνεδρίασις τοῦ Ἐπιχωρίου Συμβουλίου.

Τὸ ἐπιχωρίον συμβούλιον, τὸ ἐμπνεόμενον ἀπὸ τοῦ ζωηροῦ αἵσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, τὸ ἐλευθέρως ἐκλεχθὲν ἀπὸ τὸν γενναίωφρονα λαόν μας, ὅταν εἶδε τὸν ἱερόχρον νὰ συμμαχῇ μετὰ τῆς ὑποκόφου ραδιουργίας τῶν διαβολικῶν ὁργάνων τοῦ ξενοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῇ ἀνόσιους πράξεις ἐπὶ λόγῳ τάχα διαταρξέως τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ἐνόμισεν ἱερὸν καθήκον του νὰ ἐξέτασῃ τὸ τοιοῦτον ἀντικείμενον, τὸ ὅποιον ἔτεινε νὰ φέρῃ τὸν λαόν εἰς τὸν ἐσχάτον ὅρον τῆς ἀγανακτήσεως, διὰ τοῦτο εἰς τὴν συνεδρίαν του τῶν 11 Μαΐου ἐπρότεινε νὰ συμμαχῇ ἡ ἀπαίσιος πράξις τοῦ ἱεράρχου, νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, καὶ νὰ γίνῃ ἀμέσως ἡ ἀνάκλησις καὶ παῦσις τῶν τοιούτων ἀθμιῶν καὶ στυγερῶν πράξεων τότε ὁ Ἐπαρχος, ὁ πιστὸς οὗτος σύμβουλος καὶ πράκτωρ τῶν ἀλλοκότων τῆς κυβερνήσεως σχεδίων, δὲν ἠθέλησε κατ' ἀρχὰς νὰ ὑπενώσῃ εἰς τὴν ἀνά νωσιν τῆς προτάσεως, ἀλλ' ἐπειτα συμβουλευθεὶς μετὰ τοῦ πιστοῦ ραυματέως του κατεπέστη ἄμα δὲ ἤκουσε τὴν ἐννομον ἀπαίτησιν αὐτῶν ἀντέτεινε τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως, ὡς ἀντισυνταγματικὴν ὁ Κ. Π. Ευδίας ὑποστηρίχθης καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων ῥιζοσπαστῶν ἐπιχωρίων εἶπε, καθὼς δὲν ἐθεωρήθη ἀντισυνταγματικὸν ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἐπεκυροῦντο αἱ αὐθαίρεσιαι τῆς στρατοκρατίας καὶ ἐπρετίνοιο αἱ γαῖα εἰς τὸν Κ. Οὐάρθον, οὕτω καὶ σήμερον δὲν πρέπει νὰ θεωρῇται ἀντισυνταγματικόν, ὅτε πρέπει νὰ ἐξετασθῇ καὶ νὰ συμμαχθῶσιν αὐθαίρεσιαι, αἵτινες τείνουσι νὰ ταρξέωσι τὴν κοινὴν εὐταξίαν καὶ νὰ φέρωσι δεινὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν πατρίδα, ἀλλ' ὁ ἔνθερμος ὑπερασπιστὴς τῶν πράξεων τοῦ Οὐάρθου ἐπαρχος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν ταύτην συζήτησιν, καὶ ἐκήρυξε διαλυμένην τὴν συνεδρίαν· οἱ ἐπιχώριοι σύμβουλοι διεμαρτυρήσαν ἐντόνως κατὰ τῆς τοιαύτης αὐθαίρεσιαι τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ ἔθεσαν ὑπὸ εὐθύνην του ὅτι

δεινὸν ἀποτέλεσμα ἤθελε προκύβει ἔνεκα τῶν ἀντιχριστιανικῶν καὶ παρανόμων πράξεων τοῦ ἱεράρχου Κοντομοίχαλου, ὑπέγραψαν ἅπαντες τὰ πρακτικὰ καὶ οὕτω διελύθησαν τὰ καθεκαστα τῶν πρακτικῶν τούτων θέλει ἐκθέσωμεν ἀκολούθως, ὅταν ἐκπεραιωθῇ ἡ λύσις τοῦ σοβαροῦ καὶ θλιβεροῦ ζητήματος.

Μὲ βαθυτάτην λύπην τῆς ψυχῆς μας μανθάνομεν ὅτι ὁ Μητροπολίτης τῆς νήσου ταύτης διὰ πράξεώς του ἐν ἁγίῳ πνεύματι δῆθεν ἐκδοθείσης, ἐπρόσταξε τὸν περιορισμὸν εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διὸς εἰς τοὺς βαθυσεβάστους ἱερεῖς Μάρτινον Μάρτιαν καὶ ἱεροδιάκονον Ἰωάννην Κατσαῖτην. Διὰ τῆς ἰδίας πράξεως ἀπεφάσισε νὰ ἀπεκδυθῇ τοῦ κληρικοῦ φορέματος ὁ ἀγαθὸς καὶ ἐνάρετος συμπολίτης ἀναγνώστης Μιλιτιάδης Κουρβισιάνος. Τὴν δὲ ἐκτέλεσιν ἀμφοτέρων τούτων τῶν πράξεων παρέπεμψεν διὰ τοῦ ἐπαρχοῦ εἰς τὸν ἀστυνόμενον τῆς νήσου.

Αἱ πράξεις αὗται τοῦ Μητροπολίτου δύνανται νὰ ταρξέωσι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἔνεκα τοῦ αξιοσεβάστου τῶν ἀτόμων κατὰ τῶν ὁποίων ἐξεδωθησαν.

Ὅθεν κρίνομεν ἱερὸν καθήκον μας νὰ προτείνωμεν ὅπως σταλῇ ἐπίσημος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μητροπολίτην ἐκ μέρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς νὰ τῷ ἐκφράζεται ἡ ἄκρα ἀανάκτῃσις καὶ ἡ βαθυτάτη λύπη τὴν ὁποίαν ἠεθάνθη τὸ συμβούλιον διὰ τὰς ἀποτροπαίους ταύτας βικιοπραγίας ἐνεργουμένας κατὰ ἀτόμων γαιρομένων τὴν ἀπεριόριστον εὐνοίαν καὶ πίστιν τοῦ λαοῦ ἅπαντος τῆς νήσου ταύτης. Προτείνομεν εἰσέτι νὰ ἐπισυνασθῇ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ἐντονος διαμαρτυρίας ἐκ μέρου τοῦ συμβουλίου διὰ τὰς ἀπευκατάς συνεπείας τὰς ὁποίας, ὡς εἶναι φανερόν, σκοπὸν ἔχει, νὰ προκαλέσῃ ὑπόκωφος καὶ καταθῶνιος ραδιουργία ἐπὶ τῆς τάλαιπαρου ταύτης νήσου, μεταχειριζομένη ὡς ὄργανον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ δολίου σκοποῦ τῆς αὐτῆς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐνταυτῷ δὲ ἡ ἀμεσὸς ἀνάκλησις τῆς ἐξουρίας τοῦ ἱερώς Βάρλα, καὶ ἱεροδιακόνου Κατσαῖτη, ἐπίσης δὲ ἡ παῦσις τῆς ἐκτέλεσεως τῆς διαταγῆς δοθείσης εἰς τὴν Κουρβισιάνον νὰ ἐκβάλῃ τὸ ἱερατικόν του φόρεμα. Πρὸς τούτοις δὲ νὰ δοθῇ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως διαβιβασθῇ εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον παρὰ τοῦ Μητροπολίτου, πρὶν τῆς ἐκτελέσεώς της.

Οἱ ἐπιχώριοι Σύμβουλοι.

Ἰωάννης Μεταξᾶς Ἰακωβάτος.— Ἀνδρέας Ἰγγλέσσας.— Ἀωνίδης Κατσαῖτης.— Παναγῆς Τυπαλδὸς Ευδίας.— Ἀντώνιος Πανᾶς.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλει ἀναχωρήσει ὁ ἱεράρχης Κοντομοίχαλος, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ματζαβίνους, τοὺς ἀξιόους τούτους συμβούλους καὶ ἐκτελεστάς ἀπείρων παρονομιῶν καὶ καταχρήσεων, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Κέρκυραν ὅπως μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχειπισκόπων γαιροτονήσωσι τὸν σεβασμὸν καὶ διδασκικὴν μητροπολίτην Κερκύρας Ἀθανάσιον Πολίτην, πῶς θέλει ἄρᾳ γὰρ ὁ ἅγιος οὗτος ποιμὴν τῆς Κερκύρας εἶδεν ἐμπρὸς του αὐτόν, ὅστις φέρει μαζί του τόσας αὐθαίρεσιαι κατὰ τῆς ἐκκλησίας, θέλει ἄρᾳ γὰρ ὑποφέρει με ἀτάραχον συνείδησιν ὁ γνήσιος ἐπίσκοπος Κερκύρας νὰ θέσῃ ἀνόσιον γαῖρα ἐπὶ τῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τοῦ ὁ δὲ διὰ τῆς ἑλίας καὶ αὐθαίρεσιαι κρατῶν τὴν ποιμαντικὴν τῆς Κεφαλληνίας ραβδὸν εἰς τὴν θέαν καὶ ὑπερφυσικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μυστηρίου τῆς γαιροτονίας τοῦ, ἀεὶ ἰδόμενον.

Ἐπεὶ οὖν Συντάκτης. ΠΕΤΡΟΣ ΠΟΛΛΑΝΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ